

sager eller årligt ca. 250 sager ud af i alt ca. 20.000 sager. Og det er sager af principiel karakter, i res meret og anonymiseret form og med gengivelse af væsentlige dele fra afgørelsesskrivelsen. Res meerne udgives også en gang om året i en praksisoversigt.

Der sker derimod ikke offentliggørelse af ikkeprincipielle sager, f.eks. som kopi af anonymiserede originale afgørelsesskrivelser.

Hvis vi vælger at offentliggøre flere afgørelser, påfører det også Patientklagenævnet merudgifter, og vi må så i givet fald finde ud af, hvordan det skal finansieres.

Hanne Andersen (S):

Forslagsstillerne ønsker en forsøgsordning, hvor afgørelser fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn offentliggøres. Jeg tror, hensigten er god nok, nemlig at de erfaringer, der kan komme ud af de mange sager, skal komme sundhedsvæsenet til gode, være med til at skabe forbedringer, gøre virksomheden bedre og være et led i kvalitetssikring af vort sundhedsvæsen.

Nu sker der allerede en offentliggørelse. Der udsendes månedlige nyhedsbreve, hvor man omtaler en til fem sager, og det vil sige mellem 30 og 50 om året, omkring principielle afgørelser. De sendes også på Internettet. Principielle afgørelser beskrives i årsberetningen, og der skrives artikler i bl.a. Ugeskrift for Læger og Sygeplejersken.

De sager, der bringes i nyhedsbrevene og i årsberetningen, er meget ofte sager, nævnsmedlemmer udpeger i de enkelte nævnsmøder som væsentlige, og som derfor skal omtales i en større kreds.

Det er dog vigtigt ikke at glemme, at alle afgørelser sendes til sagens parter: den, der klager, den eller dem, der klages over, og også til det sygehus, hvor den pågældende sundhedsperson er ansat, uanset om klager får medhold eller ej. Hovedparten af klagerne handler jo om læger eller andet sundhedspersonale ansat på vore sygehuse.

Afgørelserne er nu sendt til sygehuse igennem 10 år med nyttige oplysninger om amternes sygehus-service og behandling. Jeg går ud fra, at sygehuse interesserer sig for, hvor mange der klages over i deres væsen, om der klages over de samme personer eller afdelinger gentagne gange. Selv dér, hvor klager ikke får medhold, vil der ofte være et fingerpeg om, at enten service, kommunikation eller information ikke er helt i top.

Jeg går ud fra, at de mange afgørelser, der sendes til vore sygehuse, ikke ender i administratorens skuffe, men at de drøftes blandt personalet og også i sygehusudvalget.

Jeg er overbevist om, at sygehusudvalgene landet over kan få yderligere indsigt i og viden om deres eget sygehus, det, de selv arbejder på at gøre bedst muligt. Hvis der skal offentliggøres, så skal offentliggørelsen vel også føre til en forbedring af sygehuse.

Nu er det en dyr sag at offentliggøre mange afgørelser. De skal anonymiseres, både når det gælder den, der klager, den, der klages over, og de mange andre sundhedspersoner, der medvirker og omtales i sagsbehandlingen. Det personale, der er knyttet til nævnet, har nok at gøre med at behandle sager, så ventetiden kan overholdes på det niveau, vi har ønsket. Forslaget betyder nye udgifter, men de penge vil forslagsstillerne formentlig være med til at finde.

Hvis man skal gå ind på forslagsstillernes tankegang, kunne jeg forestille mig, at man laver det, jeg vil kalde et lille forsøg, således at nævnene på møderne offentliggør 3-4 sager for hvert møde, det vil sige ca. 20 om måneden eller 250 om året, og jeg synes, at grundlaget for offentliggørelsen skal være, om sagerne er principielle, grundlæggende eller repræsentative.

Jeg synes, forsøgsperioden passende kunne være på tre måneder, men lad os i udvalget se, hvad omkostningerne vil være for Patientklagenævnets sekretariat, når der skal anonymiseres, trykkes og udsendes. Jeg tror, det er en bekostelig affære.

Henriette Kjær (KF):

Siden vi sidst fremsatte dette forslag, er udviklingen gået endnu mere i retning af, at der er behov for mere åbenhed om Patientklagenævnets afgørelser.

Ombudsmanden har af egen drift udvalgt 60 sager for at undersøge, om der er kvalitet nok i behandlingen af sagerne. Den undersøgelse finder vi i Det Konservative Folkeparti meget relevant. Det er helt afgørende, at man kan regne med, at de afgørelser, nævnet træffer, er sket på en betryggende måde. Derfor mener vi også, at der er et åbenlyst behov for en forsøgsvis offentliggørelse af de sager, som Patientklagenævnet træffer.

Som det er nu, offentliggøres de afgørelser, der vurderes at have principiel betydning, men ikke på en sådan måde, at man kan få et indgående kendskab til hele forløbet. Men det er